شمارهٔ کارت: ۱۳۹
۸۷۰

ترجمه و برداشتی
از
قرآن مجید
جزوهٔ چهل و سوّم

ترجمه و برداشت از:
استاد سید حسن ابطحی

۸۶/۱/۱۸

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ

آیات ۱۶ ـ ۳۶ از سورهٔ مریم

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا (۱۶) فَاتَّخَذَتْ
مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا (۱۷) قَالَتْ
اِنِّيٓ اَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا (۱۸) قَالَ اِنَّمَآ اَنَا رَسُولُ رَبِّكِ
لِاَهَبَ لَكِ غُلٰمًا زَكِيًّا (۱۹) قَالَتْ اَنّٰى يَكُونُ لِي غُلٰمٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ
وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا (۲۰) قَالَ كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَ
رَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا (۲۱) فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا (۲۲)
فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يٰا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ
نَسْيًا مَنْسِيًّا (۲۳) فَنَادٰيهَا مِنْ تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا (۲۴)
وَهُزِّيٓ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا (۲۵) فَكُلِي وَاشْرَبِي وَ
قَرِّي عَيْنًا فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا فَقُولِيٓ اِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا
فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا (۲۶) فَاَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يٰا مَرْيَمُ لَقَدْ

جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا (٢٧) يٰا اُخْتَ هٰارُونَ مٰا كٰانَ اَبُوكِ اَمْرَءَ سَوْءٍ وَ مٰا كٰانَتْ
اُمُّكِ بَغِيًّا (٢٨) فَاَشٰارَتْ اِلَيْهِ قٰالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كٰانَ فِي الْمَهْدِ
صَبِيًّا (٢٩) قٰالَ اِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ اٰتٰانِيَ الْكِتٰابَ وَ جَعَلَنِي نَبِيًّا (٣٠) وَ جَعَلَنِي
مُبٰارَكًا اَيْنَ مٰا كُنْتُ وَ اَوْصٰانِي بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مٰادُمْتُ حَيًّا (٣١) وَ بَرًّا
بِوٰالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبّٰارًا شَقِيًّا (٣٢) وَالسَّلاٰمُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَ يَوْمَ
اَمُوتُ وَ يَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا (٣٣) ذٰلِكَ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ
يَمْتَرُونَ (٣٤) مٰا كٰانَ لِلّٰهِ اَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحٰانَهُ اِذٰا قَضىٰ اَمْرًا فَاِنَّمٰا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (٣٥) وَ اِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذٰا
صِرٰاطٌ مُسْتَقِيمٌ (٣٦)

ترجمهٔ آیات ١٦ـ٣٦

و در این کتاب مریم را یاد کن، آن وقتی که از میان خانواده‌اش جدا شد و در ناحیهٔ شرقی قرار گرفت. (١۶)

و در مقابل قومش پرده‌ای انداخت. پس ما روح خود را به سوی او فرستادیم. پس او در شکل انسانی بی‌عیب در مقابل او قرارگرفت. (١٧)

مریم گفت: من به خدای بخشنده از تو پناه می‌برم، اگر تو پرهیزکار باشی. (١٨)

گفت: جز این نیست که من فرستادهٔ پروردگار توام تا به تو پسر تزکیه شده‌ای ببخشم. (١٩)

مریم گفت: من چگونه ممکن است پسری داشته باشم و حال اینکه بشری با من تماس نگرفته و من

زن تجاوزگری نبوده‌ام. (۲۰)

گفت: همین طور است. ولی پروردگارت فرموده: این کار بر من آسان است و به خاطر آنکه ما او را نشانه‌ای برای مردم و رحمتی از طرف خودمان قرار دهیم و این کاری مقرّر گردیده است. (۲۱)

بالاخره مریم به آن پسر حامله شد و او را به جای دوری برد. (۲۲)

و درد زایمان او را به طرف تنهٔ درخت خرمایی کشاند. مریم گفت: ای کاش من قبل از این مرده بودم و به کلّی فراموش شده بودم. (۲۳)

پس، از زیر پایش او را صدا زد که (ای مادر،) محزون نباش. قطعاً پروردگار تو زیر پایت نهری قرار داده است. (۲۴)

و تنهٔ درخت خرما را به طرف خود تکان بده، رطب تازه‌ای برایت می‌ریزد. (۲۵)

پس بخور و بیاشام و چشمت را روشن کن، پس اگر کسی از بشر را دیدی بگو: قطعاً من برای خدای بخشنده روزه نذر کرده‌ام و هرگز با انسانی امروز صحبت نمی‌کنم. (۲۶)

پس مریم پسرش را که در بغل گرفته بود به سوی قومش برد. قومش گفتند: ای مریم، قطعاً تو کار بسیار بدی انجام داده‌ای. (۲۷)

ای خواهر هارون، پدرت مرد بدی نبود و مادرت تجاوزکار نبود. (۲۸)

مریم به پسرش اشاره کرد. آنها گفتند: چگونه ما با کودکی که در گهواره است حرف بزنیم. (۲۹)

پسر گفت: قطعاً من بندهٔ خدایم، او به من کتاب داده و مرا پیغمبر قرار داده است. (۳۰)

و مرا هر جا که باشم با برکت قرار داده و مرا به نماز و زکات تا زنده باشم توصیه فرموده است. (۳۱)

و مرا نیکوکار نسبت به مادرم قرار داده و مرا جبّار بدبختی قرار نداده است. (۳۲)

و سلام بر من است، روزی که متولّد شده‌ام و روزی که می‌میرم و روزی که زنده برانگیخته خواهم شد. (۳۳)

این است عیسی بن مریم سخن حقّی که دربارهٔ آن شکّ می‌کنند. (۳۴)

هرگز برای خدا شایسته نبوده است که فرزندی اتّخاذ کند. او منزّه است. هر زمان که چیزی را فرمان دهد، پس جز این نیست که می‌گوید به آن باش، پس می‌باشد. (۳۵)

و قطعاً خدا پروردگار من و پروردگار شما است، پس او را عبادت کنید، این است صراط مستقیم. (۳۶)

برداشت از آیات ۱۶ـ۳۶ (قصهٔ حضرت مریم علیها السلام)

سالک الی اللّه اگر دامنش را از بدیها و فحشاء پاک نگه بدارد، خدای تعالی بهترین پاداش را به او عنایت می‌فرماید. چنانکه حضرت مریم علیها السلام دامن خود را پاک نگه داشت و تقوی را پیشه کرد و همیشه با خدا مأنوس بود. اگر چه امتحان سختی را داد ولی خدای تعالی به او فرزند پاکی عنایت کرد که از کودکی حرف می‌زد، پیامبر خدا بود، خدای تعالی کتاب را به او عنایت فرموده بود، مقدمش مبارک بود، به

معجزهٔ او چشمه آب از زیر پای مریم علیها السلام بیرون آمد و درخت خشک خرما به او خرمای تازه داد و همین پسر که مسیح علیه السلام نام داشت از او و پاکی او در کودکی دفاع کرد و دین حضرت عیسی علیه السلام تا زمان بعثت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله مردم را هدایت می‌کرد و دین خدا را به صاحب اصلیش پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله رساند و به نماز و روزه و زکات مقید بود و نیکوکاری را شعار خود قرار داده بود و بالاخره یک فرد بدبختی که جبار باشد، نبود و اگر سالکین الی الله بخصوص خانمها بتوانند مانند حضرت مریم علیها السلام فقط خدمتگزار دستورات خدای تعالی باشند، خدای تعالی به آنها لطف و عنایت خاص خواهد فرمود.